

Sygn. akt I C 1898/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR del. Zygmunt Drożdżejko

Protokolant: Karolina Lipka

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. K.**

przeciwko (...) **Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda A. K. kwotę 38 000 zł (trzydzieści osiem tysięcy złotych) z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 25.09.2012 r. do dnia 31.12.2015 r., a od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowej za opóźnienie;

II. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda A. K. kwotę 10 483 zł (dziesięć tysięcy czterysta osiemdziesiąt trzy złote) z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 25.09.2012 r. do dnia 31.12.2015 r., a od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowej za opóźnienie;

III. w pozostałej części powództwo oddala;

IV. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda A. K. kwotę 1 558,91 zł (tysiąc pięćset pięćdziesiąt osiem złotych i dziewięćdziesiąt jeden groszy) tytułem kosztów sądowych;

V. nakazuje ściągnąć od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 1 584,66 zł (tysiąc pięćset osiemdziesiąt cztery złote i sześćdziesiąt sześć groszy) tytułem kosztów sądowych;

VI. koszty wynagrodzenia pełnomocników wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 1898/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 grudnia 2016 r.

Powód A. K. w pozwie wniesionym w dniu 31 października 2013 r. przeciwko (...) S.A. w W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 205 763, 55 zł (dwieście pięć tysięcy

siedemset sześćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt pięć groszy) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i szkodę poniesioną na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia z dnia 3 listopada 2010 r. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 25 września 2012 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu;

Na uzasadnienie tych żądań powód podał, że w dniu 3 listopada 2010 r. miał miejsce wypadek komunikacyjny, wskutek którego powód doznał znacznych obrażeń ciała, jak również zniszczeniu uległy rzeczy znajdujące się w samochodzie powoda tj. zegarek, dwie pary okularów, komputer, telefon komórkowy, skórzaną torbę, jak również ubranie, które powód miał na sobie w chwili wypadku.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa- Podgórze w Krakowie z dnia 8 kwietnia 2011 r. (sygn. XI K39/11/P) wyłączną winę za spowodowanie wypadku ponosi W. W., który kierując samochodem marki M. (...) nie zastosował się do znaku pionowego, czym doprowadził do zderzenia z samochodem powoda. Strona pozwana ponosi (...) S.A. w W. ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone przez posiadacza samochodu marki M. (...) ze względu na umowę ubezpieczenia nr (...).

Powód wskazał, iż w wyniku wypadku był on niezdolny do pracy przez okres 6 miesięcy i do czasu powrotu do zdrowia wymagał znacznej pomocy ze strony rodziny. W tym okresie komfort życia jego rodziny powoda uległ znacznemu zmniejszeniu. Dla poprawy jego stanu zdrowia konieczne było dalsze leczenie i rehabilitacja, co wiązało się z licznymi kosztami. W trakcie tego powód doznał szeregu cierpień fizycznych i psychicznych. Powód jednak mimo leczenia nigdy nie będzie w stanie odzyskać pełnej sprawności, zwłaszcza w zakresie ruchomości lewej kończyny. Ma to kolosalne znaczenie dla pracy zarobkowej powoda, który wykonuje zawód pilota samolotu.

Powód w wyniku wypadku z dnia 3 listopada 2010 r. doznał również strat psychicznych. W szczególności u powoda utrzymuje się strach związany z prowadzeniem samochodu. Negatywnie wpływa to na możliwość wykonywania przez powoda jego pracy.

W związku z powyższym żądana przez powoda odpowiadają wysokości poniesionych przez niego szkód w wysokości 17 763,55 zł i kwocie 188 000 zł z tytułu zadośćuczynienia krzywd doznanych przez powoda na skutek wypadku z dnia 3 listopada 2010 r.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Strona pozwana przyznała, iż powód uległ wypadkowi komunikacyjnemu w dniu 3 listopada 2010 r. i nie kwestionuje ona swojej odpowiedzialności co do zasady.

Zdaniem strony pozwanej odpowiednia kwota zadośćuczynienia w świetle wszystkich okoliczności wynosi 12000 zł i kwota ta została już wypłacona powodowi. Dochodzona przez powoda kwota jest rażąco wygórowana, a wypłacone powodowi zadośćuczynienie rekompensuje wszelkie doznane przez niego krzywdy wynikłe z wypadku komunikacyjnego z dnia 3 listopada 2010 r.

Niezależnie od powyższego strona pozwana podniosła, iż wypłaciła powodowi kwotę 1035 zł tytułem odszkodowania związanego z uszkodzeniem pojazdu w wyniku wypadku. Odszkodowanie zostało pomniejszone o kwotę wypłaconą powodowi z tytułu umowy ubezpieczenia autocasco. Pozwana wskazuje jednak, iż powód nie wykazał szkody w rzeczach znajdujących się w samochodzie w chwili wypadku. W ocenie strony pozwanej wszelkie roszczenia powoda wynikające z wypadku komunikacyjnego z dnia 3 listopada 2010 r. zostały już zaspokojone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 listopada 2010 r. r. około godz. 19.13 w K. na ul. (...) spowodował wypadek drogowy, w wyniku którego A. K. doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy, rany tłuczonej bródki, ran tłuczonych łokcia i przedramienia lewego, jak również wieloodłamowego i wielopoziomowego złamania dalszych kości podudzia lewego.

dowód: Wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa Podgórze w Krakowie z dnia 8 kwietnia 2011 r k. 14-15, opinia biegłego K. B. k. 326-331; dokumentacja medyczna k.227-272,

W wypadku zniszczeniu uległ samochód powoda nr (...) i z tego tytułu powód poniósł szkodę w wysokości 2550 zł., z czego kwota 1515 zł została wypłacona, natomiast kwota 1035 zł nie. Powód w wyniku wypadku z dnia 3 listopada 2010 r. utracił także znajdujące się w samochodzie rzeczy w tym: torbę skórzaną o wartości 300 zł, komputer o wartości 1700 zł, okulary marki R. (...) o wartości 200 zł, okulary progresywne o wartości 980 zł, telefon komórkowy o wartości 300 zł, jak również ubrania: kurtkę o wartości 550 zł, spodnie o wartości 300 zł, koszulkę polo o wartości 200 zł i buty o wartości 250 zł. Ponadto w wypadku rozbity został również zegarek powoda marki B. o wartości co najmniej 4800 zł. W związku z wypadkiem i rekonwalescencją powód zakupił kule o wartości 100 zł oraz wózek inwalidzki o wartości 650 zł. Ponadto musiał dojeżdżać 23 razy na konsultacje lekarskie w K. i długość drogi w obie strony (1 dojazd) wynosiła 24 km, co w sumie daje 552 km. Spowodowało to zużycie 34 litrów paliwa (6 l na 100 km), a wówczas koszt jednego litra wynosił 4,50 zł, zatem łączny koszt dojazdów to kwota 153 zł. Łącznie poniesiona szkoda z tytułu zniszczenia rzeczy, koszty kuli, wózka i dojazdów to 11 518 zł.

dowód: opinia biegłego J. S. k. 278-291, opinia biegłego J. L. k. 298-300, opinia biegłego M. C. k. 375-409, pismo strony pozwanej k. 443, zeznania świadka A. J. k.212 v., zeznania świadka D. K. k.197, akta szkodowe k. 433, fakty powszechnie znane.

Powód otrzymał kwotę 350 zł tytułem utylizacji samochodu.

Dowód: oświadczenie powoda k.434, dowód skupu k.21

Powód przebywał w szpitalu 3 listopada 2010 r. do 18 listopada 2010 r. W tym czasie niezbędne były zabiegi operacyjne zespolenia kostek podudzia lewego, zespolenia trzonu kości piszczelowej i zespolenia złamania kostek podudzia lewego. Po przejściu zabiegów lekarskich powód został zrehabilitowany do chodzenia przy pomocy kul łokciowych. Powód został wypisany w 10 dobie po zabiegu. Powód wymagał jednak stałej pomocy rodziny przy czynnościach higienicznych, domowych jak również przemieszczaniu. W ciągu trzech miesięcy po zabiegu powód był unieruchomiony i mógł poruszać się jedynie za pomocą kul i wózka inwalidzkiego, a w ciągu kolejnych trzech miesięcy przy użyciu jednej kuli. W tym pierwszym okresie dobowy wymiar opieki wynosił sześć godzin, a drugim zmniejszył się do trzech godzin. W dniach od 25 do 26 maja 2011 r. powód przeszedł zabieg usunięcia materiału zespalającego złamanie kości bocznej podudzia i usunięcia szwów. W trakcie leczenia u powoda występowały dolegliwości bólowe o znacznym nasileniu w szczególności w okresie dwóch miesięcy po zabiegu.

Wypadek z dnia 3 listopada 2010 r. spowodował u powoda wystąpienie trwałych obrażeń lewej nogi. Powód cierpi na zespół bólowy i obrzęk lewej nogi, który nasila się przy dłuższym wysiłku. W znaczącym stopniu ogranicza sprawność fizyczną powoda i podejmowanie przez niego aktywności fizycznej. Powód musiał zrezygnować m.in. z pieszych wycieczek, gdyż w dalszym ciągu utyka i ma problemy z chodzeniem.

Po wypadku powodowi została czterocentymetrowa szpecąca blizna na brodzie.

Wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda wyniosła 27 %.

dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 18 listopada 2010 r. k.16-17, karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 26 maja 2011 r. k.18, dokumentacja medyczna k.19-20, 190, zeznania świadka D. K. k.197., zeznania świadka D. P. k. 198, opinia biegłego K. B. k. 327-331, 370.

Po wypadku powód nabył amerykańskie suplementy diety. Ich odpowiedniki są jednak dostępne na rynku polskim, a ich stosowanie nastąpiło niezależnie od procedury leczenia następstw wypadku z dnia 3 listopada 2010 r.

dowód: fotografia k. 203-207, 213, zeznania świadka D. K. k.197, opinia K. B. k. 330;

Strona pozwana ponosi odpowiedzialność za szkody wynikłe z wypadku z dnia 3 listopada 2010 r. na mocy umowy ubezpieczenia nr (...). Powód otrzymał 12 000 zł zadośćuczynienia i jest to kwota która została wypłacona na podstawie pkt IV wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Podgórze w Krakowie z dnia 8.04.2011r. wydanego w sprawie o sygnaturze akt XI K 39/11/P.

dowód: wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa – Podgórze w Krakowie z dnia 8.04.2011r. wydany w sprawie o sygnaturze akt XI K 39/11/P, okoliczność bezsporna

Strona pozwana została wezwana do zapłaty na rzecz powoda kwoty 205 763,55 zł w dniu 9.07.2012r. (data wpływu pisma do zakładu ubezpieczeń). Powód otrzymał negatywną odpowiedź pismami z dnia 20.07.2012r. i z dnia 6.08.2012r. Potem powód ponownie wezwał pozwanego o zapłatę pismem z dnia 22.08.2012r. Pismem z dnia 5 października 2012 r. strona pozwana stwierdziła brak podstaw do wypłaty zadośćuczynienia przekraczającego kwotę 12000 zł. Strona pozwana uznała, iż kwota ta stanowi rekompensatę całości krzywd doznanych przez powoda i mających wystąpić w przyszłości.

dowód: pismo strona pozwanej k.22, pismo strony pozwanej k. 23-24, akta ubezpieczeniowe k.433,183

W dacie wypadku A. K. miał 55 lat. Zamieszkiwał wspólnie z żoną w jej mieszkaniu. Jest również właścicielem domu w budowie, współwłaścicielem mieszkania, właścicielem działki rolnej i samochodu osobowego marki V. (...) z 2008 r.

Źródłem utrzymania powoda oraz jego rodziny było wynagrodzenie za pracę powoda pracującego jako pilot samolotu transportowego, jak również wynagrodzenie z pracę jego żony.

Poziom życia rodziny powoda do czasu wypadku męża był bardzo dobry. Powód pracował jako pilot samolotu transportowego. Był osobą bardzo aktywną fizycznie, uprawiał sport i realizował swoje pasje. Jedną z tych pasji jest żeglarsstwo, w którym powód realizował się jako sternik jachtowy. Powód w związku ze swoją pracą bardzo dużo podróżował. Stan zdrowia powoda przed wypadkiem był bardzo dobry.

dowód: zeznania świadka D. K. k. 197, przesłuchanie powoda k. 198, zeznania powoda A. K. k.198-199;

Ocena dowodów:

Zeznania świadków zostały uznane za wiarygodny materiał dowodowy, ponieważ nie zostały zakwestionowane przez strony oraz również dla Sądu nie wywołują wątpliwości są jasne, spójne i logiczne. Świadkowie Ci przedstawili jak wyglądał sposób życia powoda i jego rodziny przed zdarzeniem, jak i jego skutki. W świetle tych zeznań powód przed wypadkiem był osobą bardzo aktywną, żyjąca na wysokim poziomie.

Zeznania powoda sąd uznał za wiarygodne w całości, były one spontaniczne, jasne, stanowcze i nie wykazywały sprzeczności co do istotnych dla sprawy okoliczności. Wskazanie przez niego rzeczy które uległy zniszczeniu jest wiarygodne, albowiem rzeczy te są to normalne rzeczy, które jak najbardziej każdy człowiek może posiadać. Odnosnie zegarka to należy podnieść, że w sposób przekonujący wykazał jego pochodzenie. Również wiarygodne są zeznania co do dojazdów na konsultacje.

Sąd dał wiarę wszelkim dokumentom zgromadzonym w sprawie ponieważ ich prawdziwości nikt nie kwestionował. Ponadto nie ujawniły się żadne okoliczności z których wynikałoby, że dokumenty zostały sfalszowane.

Powód wskazał, iż w związku z leczeniem poniósł koszty dojazdu do szpitala na zabiegi. Brak jest jednak dowodów, jaka była wysokość tych kosztów. W związku z tym Sąd uznał za zasadne przyznanie powodowi kosztów zużytej w tym

celu benzyny. Biorąc pod uwagę odległość domu powoda od szpitala, w którym odbywał on leczenie niezbędne było spalanie 34 l benzyny, a zatem przy przyjęciu ceny benzyny w wysokości 4,5 zł za litr wydatek na ten cel wyniósł 153 zł. Sąd przyjął zużycie paliwa na poziomie 6 l na 100 km i to dało wynik 33,12 l i sąd zaokrąglił wynik do 34 litrów.

Sąd uznał za przekonujące wszystkie opinie biegłych. Wyciągnięte wnioski są logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałej części opinii. Opinie odpowiadają na wszystkie zadane przez sąd pytania w sposób wyczerpujący.

Sąd nie uznał za wykazane kosztów poniesionych przez powoda na parkowanie samochodu, badania RTG i basem. Powód nie przedłożył żadnych dowodów świadczących wskazujących, iż koszty te zostały przez niego w rzeczywistości poniesione i w jakiej wysokości. W tych okolicznościach Sąd nie mógł ustalić wysokości szkody z tego powodu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było uzasadnione częściowo.

1. odpowiedzialność

Odpowiedzialność strony pozwanej co do zasady nie była kwestionowana. Kwestionowana była wysokość szkody i zadośćuczynienia. Zatem jedynie dla porządku należy wskazać, że podstawę dochodzonego roszczenia stanowi art. art. 435 kc, 436 kc, 444 kc, 445 kc, 448 kc i 361 kc. w związku z art. 822 kc,

Art. 435. § 1 . Prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

§ 2 . Przepis powyższy stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw lub zakładów wytwarzających środki wybuchowe albo posługujących się takimi środkami.

informacje o jednostce

orzeczenia sądów

orzeczenia administracji

tezy z piśmiennictwa

komentarze praktyczne

komentarze

monografie

wzory i zestawienia

Art. 436. § 1 . Odpowiedzialność przewidzianą w artykule poprzedzającym ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. Jednakże gdy posiadacz samoistny oddał środek komunikacji w posiadanie zależne, odpowiedzialność ponosi posiadacz zależny.

§ 2 . W razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych. Również tylko na zasadach ogólnych osoby te są odpowiedzialne za szkody wyrządzone tym, których przewożą z grzeczności.

Zgodnie z art. **444 § 1** kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia.

Zgodnie zaś z **§ 2** jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Zgodnie z **art.445 § 1** kc w wypadkach przewidzianych w art.444 kc sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zgodnie z **art. 448 kc** w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu czyje dobro zostało naruszone odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Art. 361. § 1. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

§ 2 . W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Art. 822. § 1 . Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

§ 2. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

§ 4. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

2. zadośćuczynienie

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego doszło do uszkodzenia ciała powoda jak i do rozstroju zdrowia.

Wysokość zadośćuczynienia zależy od uznania sędziowskiego. Uznanie to jednak nie może przybierać cech dowolności. Przy określaniu wysokości zadośćuczynienia należy uwzględnić wszelkie okoliczności. Przyznana kwota nie powinna rażąco odbiegać od wysokości kwot zasądzanych w analogicznych sytuacjach. Powinna ona być ekwiwalentem doznanych cierpień fizycznych i psychicznych. Ponadto musi być realnym zadośćuczynieniem, a nie symbolicznym. Musi ono odpowiadać aktualnej sytuacji ekonomicznej w kraju. Nie bez znaczenia pozostaje również zachowanie sprawcy, które może pogłębić poczucie krzywdy. Należy jednak mieć na uwadze fakt, że każdy przypadek jest indywidualny i żadne kryterium nie może być stosowane mechanicznie. Tak orzeczenia Sądu: (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8 kwietnia 2009 r.; I ACa 252/2009; LexPolonica nr 2521634; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 10.05.2001r.; sygn. akt II Aka 81/01; OSA 2001/12/96; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.07.2000r.; sygn. akt II CKN 1119/98; LEX nr 50884; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03.02.2000r.; sygn. akt I CKN 969/98; LEX nr 50824; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.08.1999r.; sygn. akt II UKN 681/98; OSNAP 2000/16/626; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18.09.1995r.; sygn. akt I ACr 393/95; OSA 1995/9/66; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 03.11.1994r.; sygn. akt III APr 43/94; OSA1995/5/41; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 09.04.1991r.; sygn. akt I ACr 53/91; OSA1992/5/50; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.04.1985r.; sygn. akt II CR 94/85; LEX nr 8713; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.03.1978r.; sygn. akt IV CR 79/78; LEX nr 8087; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.01.1978r.; sygn. akt IV CR 510/77; OSNCP 1978/11/210)

Sąd Okręgowy podziela te poglądy.

Z treści pozwu wynika, że powód za adekwatną uznaje kwotę 200 000 zł. zadośćuczynienia za doznane krzywdy powstałe wskutek wypadku za który odpowiedzialności ponosi strona pozwana. Sąd uznał, że właściwa wysokość to kwota 50 000 zł.

Z uwagi na fakt, że zadośćuczynienie jest rekompensatą za całą krzywdę, za tą wymierną jak i za tą niewymierną, to sąd wyliczając wysokość zadośćuczynienia wziął pod uwagę, że w przedmiotowej sprawie mamy doczynienia z dwojakim rodzajem krzywdy. Pierwszy rodzaj to krzywda fizyczna związana z uszczerbkiem na zdrowiu, a druga są to doznane cierpienia psychiczne.

Jeżeli chodzi o uszczerbek na zdrowiu to jest on niezbyt wysoki. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego powód doznał różnych uszkodzeń ciała. Stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu wynosi 27 %. Leczenie powoda nie miało zbyt długiego przebiegu, nie można go też jednak zakwalifikować do krótkiego okresu. Do tej pory utrzymują się dolegliwości bólowe i puchnięcia lewej nogi co ogranicza zdolności powoda w chodzeniu. Przez ok. 6 miesięcy wymagał on pomocy osób trzecich przy czym w pierwszym okresie był to większy zakres, który stopniowo malał. Nigdy nie wymagał jednak całodobowej opieki. Na początku było to 6 godzin dziennie, potem 3, aż do momentu, kiedy nie potrzebował już pomocy. Powód przechodził dwa zabiegi operacyjne. Powód był osobą aktywną zawodowo, wiele rzeczy robił sam w domu, uprawiał sport, chodził na wycieczki. Na początku powód wymagał pomocy przy czynnościach higienicznych, co było dla niego upokarzające. Tym niemniej tą pomoc sprawowała żona.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że zadośćuczynienie w wysokości 50 000 zł. odpowiada doznanym krzywdom i cierpieniom. Sąd zasądził 38 000 zł., ponieważ powód otrzymał już 12 000 zł.

3. odszkodowanie

a) odszkodowanie przyznane.

Sąd przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 1035 zł za samochód. Fakt wyceny szkody za uszkodzenie samochodu nie był kwestionowany (oświadczenie powoda k.434). Ostatecznie nie było to sporne. Sporny był fakt, czy wypłacono tą kwotę. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na pozwanym (art. 6 kc), albowiem to pozwany twierdził, że nie jest zobowiązany do zapłaty tej kwoty, ponieważ już ją zapłacił. Przedkładając przekaz należało wykazać, że wypłacono go na rachunek powoda. Powód zaprzeczył, że to jest jego rachunek. Pozwany w żaden sposób nie odniósł się do tego. Zatem sąd uznał, że to nie był rachunek powoda. Wprawdzie pełnomocnik powoda nie mógł zaprzeczyć, ponieważ był nieobecny na rozprawie, ale o rozprawie został powiadomiony i mógł się stawić. Ponadto pozwany został zobowiązany do wykazania, że wypłacił tą część odszkodowania, a więc od razu powinien wykazać, że wypłacono na rachunek wskazany przez powoda, a nie czekać, aż ktoś to będzie kwestionował.

Sąd przyznał odszkodowanie za zniszczone rzeczy tj. torbę skórzaną, komputer, okulary marki R. (...), okulary progresywne, telefon komórkowy, kurtkę, spodnie, koszulkę polo, buty i zegarek B., albowiem uległy one zniszczeniu w trakcie wypadku. Zatem związek przyczynowy pomiędzy wypadkiem, a zniszczeniem tych rzeczy jest oczywisty.

W związku z wypadkiem i rekonwalescencją powód zakupił kule i wózek inwalidzki. Powód musiał je kupić, albowiem przez pierwsze trzy miesiące po wypadku nie mógł się inczej poruszać jak przy pomocy kul i wózka inwalidzkiego. Zatem zakup tych dwóch rzeczy wynika z uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia.

Powód musiał dojeżdżać 23 razy na konsultacje lekarskie w K.. Były one niezbędne, aby prawidłowo się leczyć. Są to więc również koszty wynikające z uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego łączny koszt zniszczonych rzeczy oraz koszt niezbędnych kosztów wynikających z uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia to kwota 11 518 zł.

Należy tutaj dodać, że zegarek breiting, okulary progresywne, samochód zostały wyżej wycenione przez biegłych niż wskazywał powód. Sąd przyznał kwotę wynikającą z wartości podanej przez powoda, albowiem powód nie zmienił w tym zakresie roszczenia i sąd jest tym związany.

b) odszkodowanie nie przyznane.

Sąd nie przyznał powodowi kwoty 350 zł za utylizację samochodu, albowiem z ustalonego stanu faktycznego wynika, że powód otrzymał tę kwotę.

Sąd nie znalazł podstaw do przyznania odszkodowania za pozostawienie samochodu na parking. Z jednej strony wysokość kosztów nie została wykazana, a to na powodzie spoczywał ciężar dowodu na zasadzie art. 6 kc, ponieważ to on z tego faktu wywodził skutki prawne. Powód nie przedłożył żadnych dokumentów z których wynikałaby cena parking, okres trzymania samochodu na parking oraz fakt poniesienia tych kosztów. Z drugiej strony powód nie wykazał adekwatnego związku przyczynowego (art. 361 § 2 k.c. - odszkodowanie obejmuje straty, które poszkodowany poniósł i korzyści, które by poniósł, gdyby mu szkody nie wyrządzono). Samochód przeznaczony do utylizacji nie wymaga trzymania go na płatnym parking. Mógł on zostać zutylizowany przez żonę powoda.

Sąd nie przyznał odszkodowania za badania RTG i basen, albowiem powód nie wykazał wysokości poniesionych kosztów (art.6kc). Ponadto powód nie wykazał w jakim zakresie korzystał z basenu i w jakim zakresie była to rekreacja, a w jakim zakresie rehabilitacja.

Sąd nie przyznał odszkodowania za nabyte przez powoda preparaty w USA. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego są to suplementy diety. Ich odpowiedniki są dostępne na rynku polskim, a ich stosowanie nastąpiło niezależnie od procedury leczenia następstw wypadku z dnia 3 listopada 2010 r.

4. odsetki

O ustawowych odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 817 § 1 k.c.

Art. 817. § 1 . Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

§ 2 . Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1.

Powód szkodę zgłosił 9.07.2012r. (data wpływu pisma do zakładu ubezpieczeń), a zatem termin 30 dni upłynął w dniu 8.08.2012r. Powód otrzymał negatywną odpowiedź pismami z dnia 20.07.2012r. i z dnia 6.08.2012r. Potem powód ponownie wezwał pozwanego o zapłatę pismem z dnia 22.08.2012r. Powód żądał odsetek od 25.09.2012r. a zatem od tego dnia sąd je przyznał, ponieważ wtedy roszczenie już było wymagalne.

5. koszty

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. biorąc pod uwagę stosunek w jakim powodowie wygrali sprawę.

Powód wygrał sprawę co do kwoty 49 518 zł, a więc przegrał co do kwoty 156 246 zł (205 764 – 49 518 = 156 246 zł). Tytułem opłaty powoda obciąża więc kwota 7 813 zł (5 % z 156 246 zł), a pozwanego 2 476 zł (5 % z 49 518 zł).

Relacja wygrana/przegrana wynosi 24 %/ 76 %.

Wydatki wyniosły 2 781,55 zł, a więc powoda obciążają wydatki w wysokości 2113,78 zł (76 % z 2781,55 zł), a pozwanego 667,57 zł (24 % z 2781,55 zł).

Łącznie powoda obciąża kwota 9 760,09 zł (7813 zł (opłata) + 1947,09 (wydatki)). Powód wpłacił tytułem zaliczek łącznie kwotę 11 319 zł, a więc ma nadpłatę kwoty **1 558,91 zł**.

Pozwany ma łącznie do zapłaty kwotę 3 143,57 zł (2 476 (opłata) + 667,57 (wydatki)).

Zatem sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 558,91 zł (pkt. IV wyroku).

Pozostałą kwotę tj. 1 584,66 zł. sąd nakazał ściągnąć – na zasadzie art. 113 ustawy „o kosztach sądowych w sprawach cywilnych” - od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie (pkt. V wyroku).

Koszty wynagrodzenia pełnomocników sąd wzajemnie zniósł.

Mając powyższe na uwadze orzec należało jak w sentencji wyroku.